

створенню нових жанрів та напрямів в галузі мистецтва естради, що відобразатимуть національну культуру.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Біррова О. Ю. Презентація музеїв через етнофестивалі (на прикладі Харківської області). *Культурологія та соціальні комунікації: інноваційні стратегії розвитку*. Харків : ХДАК, 2020. С. 59-60.
2. Кдирова І. О. Національно-культурне відродження етнічних спільнот у незалежній Україні. *Культура і сучасність*. 2014. № 1. С. 120-125.
3. Нікіщенко Ю. І. Поняття етнічна культура і традиційна культура в етнокulturології. *Теорія та історія культури*. 2004. Т. 24. С. 4-12.

Верещака Артем Олександрович,
старший викладач
кафедри естрадного та народного співу
Харківської державної академії культури

МУЗИЧНА ІМПРОВІЗАЦІЯ ПРИ ПІДГОТОВЦІ ВОКАЛІСТІВ

Сучасне мистецтво вимагає від вокаліста володіння різними навиками, співочими манерами, можливість знаходити відповідний стиль в процесі інтерпретації естрадного вокального твору, а також розвиток музичної імпровізації.

Тобто одним із важливих напрямів підготовки вокалістів є формування в них навичок вокальної імпровізації, адже остання є ефективним інструментом розвитку творчих здібностей особистостей, які навчаються у творчих ВНЗ на кафедрах естрадного, народного або естрадно-джазового співу. Втім даний процес передбачає складну та комплексну роботу, адже виникає необхідність розкриття індивідуальності особистості вокаліста через його самостійне творче мислення.

Взагалі, поняття імпровізації походить від латинського слова *improvisus*, що значить несподіваний. Відповідно музична імпровізація – це процес несподіваного раптового створення музики під час її виконання. Індивідуальна або колективна імпровізація на основі спочатку встановлених тональних, мелодичних і ритмічних моделей є найдавнішим видом музичної творчості, поширеним у музичному фольклорі всіх цивілізацій і в неєвропейській

професійній музиці.

Вокаліст має вміти слухати, перш ніж починати імпровізувати. Адже уважне слухання дозволяє робити аналіз музичного матеріалу. Тож одним із найперших кроків у розвитку музичної імпровізації у вокалістів має стати формування в них навичок музичного аналізу творів. Так кожний вокаліст має розуміти стиль твору, його художній образ, форма, аналіз ритмічного малюнку, мелодійної лінії.

За рахунок набуття таких навичок вокалісти мають змогу сприймати музичний твір більш усвідомлено, що є підґрунтям формування їх творчої діяльності. Адже наступними важливими кроками при підготовці вокалістів та розвитку музичної імпровізації є:

- накопичення музично-слухового досвіду;
- накопичення досвіду музично-творчої діяльності.

Перші кроки в імпровізації доречно починати з копіювання, імітування інших вокалістів, пошуку своєї ніші, сильних сторін своєї творчості. Чим більше вокаліст слухає, повторює, наспівує, вигадує рими, проспівує їх, імпровізує маленькі фрагменти, тим більше накопиченого досвіду отримує, для використання його у майбутніх імпровізаціях. Тобто поступово вокаліст накопичує музичні, ритмічні фрази та створює «банк імпровізаційних заготовок».

Таким чином, музична імпровізація грає важливе значення в професійній компетенції вокаліста, має бути проведена відповідна підготовка та розвиток зазначених здібностей, щоб вокаліст мав змогу створювати музичний твір безпосередньо в процесі його виконання. Оволодіння навиками музичної імпровізації вокалістом на високому рівні свідчить про його творчу майстерність і зрілість, як виконавця.